

Vi må stoppe den massive utbyggingen av vindindustri i urørt norsk natur!

Sett gjerne av midler til å forske videre og utvikle bedre og mer miljøvennlig vindkraft. Men nåværende vindindustri på land i Norge er ikke bra for dyr og planter - eller mennesker!

1. Vindindustri ødelegger for plante- og dyreliv!

FN er opptatt av at noe av det viktigste vi kan gjøre for klodens beste, er å **ivareta artsmangfoldet**. Det må vi ta på alvor i Norge også! Vi har flere truede arter!

- Utbygging av gigantisk høye vindturbiner og industrianlegg med brede "highways" i urørt norsk natur er en stor **trussel for planter og dyr**! Vi trenger mer natur! Ikke mindre! Høye veier og skjæringer gjør naturen uframkommelig og farlig for flere arter. Industrianleggene legges på kryss og tvers av der dyr har trekkruiter, både fugler og vilt.
- Vi trenger **store sammenhengende områder med urørt natur**. Vi mennesker har allerede bygget ned store deler av naturen. Vi må bevare mest mulig av det vi har igjen for at planter og dyr skal kunne leve og fungere i et økologisk samspill. Dette har innvirkning på klimaet også! Og vil kunne gi uante negative konsekvenser for menneskeheten framover.
- **Miljøperspektivet ved vedlikehold og drift av vindturbinene er ikke godt nok vurdert**. Hva med evt avising og oljesøl fra vindturbinene? Det lander vel rett i naturen uten opprydding?
- **Det er ingen garantier for at vindindustrimillionærene tar seg av vindturbinene og naturen når driftstiden er ute**. Det må på plass et nytt regelverk! Nå er det lett for industriherrene å ta ut gigantiske utbytter på milliarder og tappe selskapene. Når turbinene skal ned/fjernes, er kanskje selskapet konkurs. Hvem tar regninga da? På forhånd må det settes av penger som står på statlig depositum-konto som sikrer forsvarlig drift, vedlikehold og til slutt fjerning av utdaterte turbiner.

2. Vindindustri ødelegger for mennesker!

- **Støy - og også ikke hørbare lydbølger (lavfrekvent lyd) - kan ødelegge helsa til mennesker i flere kilometers avstand**. Menneskelige plager må tas hensyn til - også uavhengig av økonomi. Vi har en verdi i oss selv! Vi har rett til å beholde helsa!

Hvorfor skal noen få grunneiere og private investorer bli rike på bekostning av andres helse! Så massive inngrep burde ikke være opp til så få bestemme.

Det er tragisk at lille NVE, enkelte vindmillionærer og noen få grunneiere skal ta avgjørelser som får så store negative ringvirkninger!

I andre land har de strengere regler og bedre vern av folk i nærmiljøet til turbinene.

Vi må få strengere regler som tar mer hensyn til folks helse!

- **Visuell støy og ødeleggelse av vakker natur må også tas mer på alvor for folkehelsa!** Saksbehandlere og politikere flest har ikke selv kjent på belastningen over tid med å bo eller

ha hytte ved vindindustrianlegg. Dermed er det lett å overse eller flåse bort de negative sidene ved dette. "Jeg synes ikke de er så stygge" har jeg hørt folk si. Men; "Du skal ikke tåle så inderlig vel, den urett som ikke rammer deg selv!" Vi mennesker er forskjellige, så det hjelper ikke at en andel av befolkninga synes det er greit å se på vindturbiner og industrialisert natur. Alle vi andre som er glad i urørt natur og bruker naturen som hvile for øyet, nedstressing og rekreasjon, trening og turterreng må også ivaretas. Helseeffekten av natur er velkjent! Nedsprenget, fyllinger, skjæringer og "highwayene" er veldig stygge kontra å gå i vakker natur! I Norge er vi glade i å gå på tur til fjelltopper og utsiktspunkt. I det absolutt fineste turterrenget i min region ønsker diverse vindindustrielskap å sprengne ned toppene for å sette turbiner der. Da er det helt uaktuelt for mange av oss å gå på tur der framover!

På hytta vår i Hægebostad kommune, har sola plutselig sluttet å gå ned bak vakre fjell. Den blir "pisket til hvile" av en mengde vindmøller.

På kvelden **blinker det røde lys** imot oss, der vi før nøy ro, naturopplevelse og stjernehimmel.

Vindindustrianlegget er mange kilometer og 2 kommuner ifra hytta vår - men så store og høye industrianlegg får virkelig langtrekkende negative konsekvenser.

Hytta har vi for at vi skulle nyte natur og friluftsliv. Nå trues det av vindanlegg som er under utbygging og av andre vindanlegg som er planlagt på de fineste toppene i nærheten.

- **Iskast** er en risiko og utgjør så stor fare at det heller ikke er lov å gå på tur i nærheten av vindturbine når det er frost.

- **Skyggekast** er også svært plagsomt! Hvem vil ha det i sitt boligområde/hytteområde og turområde?

3. Vindturbiner har negative økonomiske konsekvenser for vanlige folk.

Det er ikke mulig for alle å "bare flytte". De fleste vil heller ikke ha råd til å flytte - for de må da selge hus/hytte med store tap.

Skal vindindustri i verste fall bygges, må alle i mye mye større omkrets få økonomisk kompensasjon så de kan selge og flytte uten tap. I dag er regelverket for dårlig! Kun de aller aller nærmeste til vindindustrianleggene får kompensasjon. Kan ikke fatte at private investorer skal håve inn millioner, uten å måtte kompensere for det til alle de ødelegger for. Når industriherrene legger fram sine presentasjoner, tar de aldri med de negative økonomiske konsekvensene for hvermannen - eller tap for kommune og næringsliv som følge av vindindustri som bla redusert mulighet for: tilflytting til kommunene, bolig/hyttebygging og reiseliv.

4. Lovregulering, medbestemmelsesmulighet og ansvaret for å se de samlede konsekvenser for naturen og regioner/områder hvor utbygging er tillatt

Vi står overfor noe ganske nytt i norsk historie nå; massiv utbygging av vindindustri i urørt vill natur. Natur som ellers er strengt vernet, har merkelig nok ingen miljøverdi lenger. Så høye og store

turbinanlegg, plutselig satt ut midt i villmarka, uten at folk har hatt mulighet til verge seg mot de - eller forutse at de ville komme.

Innspill på naturens vegne har til nå ikke hatt betydning for utbyggere og NVE, så det kan virke nytteløst å protestere. Grunneiere som er imot, kan bli truet med ekspropriasjon.

Kommunens negative synspunkter blir ikke alltid tatt hensyn til.

Min egen hjemkommune sa nei til å få vindindustrianlegg, men ble overkjørt. Så snart kommer det dessverre opp - mot folkets vilje - vindturbiner også i Lyngdal.

Hvem har rett til foreta så store inngrep i villmarka vår?

Må vi ha nytt lovverk som kan verge natur, dyr, planter og oss mennesker mot så store negative inngrep? Bør behandling av vindindustri komme under bygningsloven for å gi natur og folk bedre vern? I dag er lovverket ikke godt nok!

Når det lages plan for hvor det evt kan bygges vindturbiner, må det også reguleres og tas hensyn til den totale belastning for en region! Nå er det totalt frislipp. Det blir enormt mange vindturbiner i noen regioner!

Stat/utbygger må også pålegges å lage kart som viser i hvor store områder det vil bli visuell støy og støy (hørbar/uhørbar). De må også beregne hvor mange mennesker det vil kunne gå utover. Nå er det vi vanlige folk som må bruke fritid og egne private midler for å forske å beregne og bevise de negative sidene som utbygger helst ikke vil skal komme fram. Det burde ikke vært vårt ansvar! Urettferdig kamp med hvermannsen vs industrimillionærene. NVE og helsemyndigheter burde tatt kampen for oss!

Det er en skandale at ikke helsemyndighetene kommer med innspill på planen og fighter for folkehelsa!

Håper inderlig alle negative sider ved vindturbiner i urørt norsk natur tas hensyn til, og ikke at man ensidig fokuserer på at man får produsert "grønn" energi.

4. Vi må finne andre måter å løse miljøkrisa på enn å bygge ned urørt natur:

- **Redusere energiforbruket vårt**

- **Oppgradere vannkraftverk** (nødvendig å endre på skatteregler og støtteordninger for vannkraft vs vindkraft?)

- **Forske videre for å finne miljøvennligere varianter av fornybar energi**

- **Solenergi på alle bygg**

-Vet ikke nok om evt ødeleggende virkninger der solceller produseres, men dersom den er

akseptabel, kan man ha påbud om solceller på nye bygg og etterhvert påbud på alle bygg med gode støtte-/låneordninger.

Lykke til med å ivareta naturen og tenke langsiktig på menneskets beste!

Vennlig hilsen Silje Stråtveit, Lyngdal i Vest-Agder